

2) Activitatea Mântuitorului în Galilea (1:14-3:6)

- Mântuitorul vindecă în Capernaum , v.29-39

29. Și după ce au ieșit din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacob și cu Ioan. 30 Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri; și îndată I-au vorbit despre ea. 31 Și apropiindu-Se, a ridicat-o apucând-o de mână. Și au lăsat-o frigurile și ea Îi slujea.

Fiind zi de Sabat, Mântuitorul este invitat la **cina sabatica**, festivă, în casa lui Simon-Petru și a lui Andrei. După obiceiul timpului, femeile din casă se ocupă de aranjarea acestei mese cu semnificație deosebită în tradiția iudaică. Dar un lucru umbrește întreaga manifestare: soacra lui Petru este ținută în pat de febră mare.

Iisus o vindecă, dovedindu-Și **autoritatea** nu numai peste demoni, ci și **peste orice boală și suferință**.

Prin această vindecare, Mântuitorul ne încredințează că:

- atunci când cineva este hotărât să devină ucenic al Lui (cum au făcut-o Petru și Andrei), **în casa aceluia om va veni Mântuirea** (v.29)
- prin vindecarea soacrei lui Petru, Iisus arată că **Dumnezeu se va îngriji de familia, sănătatea, mijloacele de existență**, etc. ale celui care s-a hotărât să-Și încredințeze viața lui Dumnezeu.
- atunci când **Dumnezeu ne vindecă, nu o face NUMAI petru a ne face mai fericiți**, pentru a ne simți mai bine ș.a.m.d. ci pentru a ne transforma în oameni adevărați, oameni care intră într-o legătură firească cu El și cu semenii (v.31)

32. Iar când s'a făcut seară și soarele apusese, au adus la El pe toți bolnavii și demonizații, 33 și toată cetatea era adunată la ușă. 34 Și i-a tămăduit pe mulți care pătimeau de felurite boli, și demoni mulți a scos. Și pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că ei Îl știau cine este.

Urmarea exorcizării demonizatului din sinagogă (v. 23) nu era greu de prevăzut: sute de oameni au venit la casa în care Mântuitorul se afla, pentru a primi vindecare și eliberare. Toate acestea **după apusul soarelui, când Sabatul se va fi terminat** și o nouă zi va fi început. În sistemul iudaic de măsurare a timpului, ziua de cult începea cu seara zilei calendaristice precedente (tradiție păstrată în continuare în Biserica Ortodoxă).

Iisus **respinge și dejoacă strategia demonilor** care, pe de-o parte, ei înșiși Îi proclamă public dumnezeirea, ca să-L compromită în fața contemporanilor, și, pe de alta, caută să-L deconspire prematur calitatea de Mesia, Hristos, Fiu al lui Dumnezeu, cu scopul de a-i asmuți asupra-I pe farisei și cărturari. Cei care Îl ascultau pe Mântuitorul aveau o **concepție militarizată și politizată a ceea ce înseamnă Mesia**, adică un lider militar care să conducă, sub călăuzire divină, un război de eliberare de sub stăpânirea romanilor. Ori Iisus-Mesia este, în fapt, așa cum vom vedea, **eliberatorul de sub sclavia păcatului și a morții**.

STUDIUL SFINTEI EVANGHELII DUPĂ MARCU

© biserica-boras.se

35. Și a doua zi, sculându-Se foarte de noapte, a ieșit și S'a dus într'un loc pustiu și Se ruga acolo. 36 Iar Simon și cei ce erau cu el s'au dus după Dânsul. 37 Și, aflându-L, I-au zis: „Toți Te caută”. 38 Iar El le-a zis: „Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele învecinate, ca să propovăduiesc și acolo, că pentru aceasta am venit”. 39 Și a propovăduit în sinagogile lor, în toată Galileea, scoțându-i pe demoni.

Deși Mântuitorul își începe activitatea în seara acelei zile, vindecând și eliberând pe cei chinuți de duhuri necurate, ne-am fi așteptat ca după acele ore epuizante să caute somnul odihnitor. Dar în schimb, El **se retrage departe de tumultul cetății**, într-un loc pustiu, pentru a petrece timpul în comuniune și rugăciune cu Dumnezeu Tatăl.

Ucenicii îl caută (lit. vânează), iar atunci când îl găsesc îi propun insistent să se reîntoarcă, deoarece faima Sa ajunsese la urechile tuturor. **Respingând slava și faima ce vine de la lume** (v.38), Hristos ne învață să ne întoarcem în solitudine și cu smerenie inima către Dumnezeu atunci când popularitatea noastră atinge niveluri amețitoare. Dacă Iisus a avut atunci nevoie de **însingurare și tăcere pentru a fi cu Dumnezeu**, cu cât mai mult avem noi...